

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

quòd licet aridum sit & careat vita, attamen adhuc per nervos & pellem corpori coniungitur, & ali. quantulo fouetur corporis calore: & propter hanc fidem & communicationem, quia nondum separatus est per prælatus Ecclesiæ, particeps est orationum communium quæ fiunt ab Ecclesia. Sed facta excommunicatione, fit homo vt membrum penitus abscisum à corpore, & magis separatur quàm antea fuerat separatus ab Ecclesia, & Sathan accipit in illum ampliolem & faciliorem potestatem exercendi suam tyrannidem, quàm si homo solus semetipsum excommunicat per commissum peccatum. Sic de Iuda ait Ioan. 13. quòd primò diabolus suggererit in cor ipsius vt traderet Christum: & mox dicit, quòd post acceptam buccellam diabolus intrauit in illum: & sic bis dicitur intrasse diabolus, sed post vltimum ingressum maiorem in eum accepisse potestatem. At inquis: Quid si quis iniuste excommunicetur? Respondeo, licet talis excommunicatio non liget coram Deo, sed etiam prosit excommunicato, si cum patientia fert illam, tamen timenda est & sustinenda, donec innocentia & veritas latius innotescat: sic enim inquit Gregor. hom. 26. iuste vel iniuste obligat pastor, pastoris tamen sententia gregi timenda est, ne qui subest, fortè ex alia causa iuste illam meruit excommunicationem. Metuenda est igitur propter honorem Dei, qui illam ordinauit, & Ecclesiæ suæ commisit. Non tamen de facili debet quis excommunicari, ne scilicet in contemptum veniat excommunicatio, sicut hodiè cernimus in Ecclesia. Etiam debet fieri à vero prælato Ecclesiæ & publicè, Matth. 18. & quia hæretici non sunt Ecclesia, neque veri prælati, ideo illorum excommunicatio non est efficax, &cæt.

CAPVT VI.

ARGV.

A R G V M E N T A.

1. *Quomodo Christus est caput Ecclesie, & quomodo Petrus.*
2. *Quare Christus voluit esse Papam, id est, prælatum unum supremum Ecclesie hic in terris.*
3. *Quæ sit potestas Pape.*

Criptura dicit Christū verum caput Ecclesie in quod credimus, fidimus, & salutē nostram locamus, Eph. 1. Dedit pater Christum caput Ecclesie, quæ est corpus ipsius, qui omnia in omnib. adimplet, sicut vitis dat palmitibus totā virtutem, sic Christus caput immittit nobis tanquam membris donā gratiarū. Col. 1. Ipse est caput corporis Ecclesie, scilicet Christus. Igitur caput in quo credimus, est solus Christus: hic est occasio & fundamentum fidei & salutis nostræ. 1. Cor. 3. fundamentū aliud &c. ipse est lapis angularis, Eph. 2. super quem debemus ædificari fide tanquā lapides viui in domos spirituales, 1. Pet. 2. Petrus autem dicitur petra Ecclesie, *der felse der Kirchen* / super quam petram fundata est Ecclesia; ratione superioritatis, regiminis ac prælaturæ, quod ipse ex mandato Christi constitutus est in prælatum & rectorem Ecclesie, quem omnes Christiani debent agnoscere, audire, & illi obedire. Nam Christus dicit, Super hanc Petram, id est, officium, dignitatem, ratione regiminis, ædificabo Ecclesiam meā: non dixit, sic ædificabo Ecclesiam, vt tu sis fundamentum fidei & salutis, absit, ego sic sum caput Ecclesie, & manebo vsque ad consummationem seculi. Sed te faciam supremum pastorem, vt pascas oves meas verbo meo, & regas hac potestate, quam tibi confero propter

B B

propter

propter tuam constantiam & gloriosam confessionem fidei, Matth. 16. & licet sathanas te quæret tribulandi & eradicari, non tamen deficiet fides tua, nec portæ inferorum aduersus te preualebunt, &c. Vnde tota Ecclesia Catholica agnoscit hanc superioritatem in Petro & eius successoribus.

2. Secundò Christus ideò ordinauit Papam prælatum Ecclesiæ hîc in terris, quia sciebat diabolum non dormiturum, sed quòd esset excitaturus varias hæreses, perturbationes, rebelliones, &c. ideò vt esset qui lites ac cõtrouersias in rebus fidei & doctrine cõponeret, vtque esset caput ministeriale, in quem omnes respicerent tempore hæresum & tribulationum, fecit Petrum prælatum Ecclesiæ suæ. Sic tamen et Papa prælatus, vt Concilium, quod representat Ecclesiam, agnoscat, non supra illud se constituat, sed audiat, & quæ concilium concluderit, ea per suam auctoritatem publicet & confirmet. Tali modo vult Ioan. Gerson Concilium esse supra Papam. Sic Deus olim prouidit Synagoge, vt in rebus ambiguis negocium deferretur ad sacerdotes Leuitici generis, cuius iudicio penitus standum esset, Deutero. 17. Nec scriptura iudex esse potest, vt volunt Aduersarij, et quòd quisque trahit & interpretatur scripturam ad suum intellectum, quem sibi fingit, sicut patet in Sacramentarijs cum verbis his, Hoc est corpus meum; ybi hic intelligit signum, ille figuram, hic simplicem panem, &cæt. Sic Anabaptistæ cum verbis Qui crediderit, Et baptizatus fuerit &cæt. Matth. ultimo. Oportet igitur vt sit certum iudicium seu magisteriũ Ecclesiæ ad scripturam rectè & vniformiter explicandã: Quare Põtificem & episcopos debemus audire. Qui vos audit, me audit, inquit Christus. Scilicet SS. Patres, Hieronymus, Augustin. &c. consuluerunt sedẽ Petri. Contemptus autem Pontificis & Episcoporum, est causa omnium hærescon, vt inquit Cyprianus

Cyprianus. Nam hæc est astutia Sathanæ, vt primum caput contemptui reddat subditis, quo deinde possit liberius in oues ferocire: grauissimè ergo peccant, qui ex contempto pontificis recusant obedire Ecclesie, & vili pendunt statuta & bonas ordinationes: nã Deus non frustra contulit illi superioritatẽ, & est ordinatio diuina. Qui igitur tali ordinationi resistit, Deo resistit, Romanor. 13. & communiter accipiunt condignam pœnam tam in hoc quàm in futuro seculo. Qui enim pacem Ecclesie amant, qui cupiunt disciplinam & timorem Domini in populo, illi se non separant ab obedientia prælati Ecclesie, sicut apostate faciunt & hæretici.

Tertio, potestas Papæ est, de qua sentit Ecclesia, q̄ Petro singulariter dicatur Matth. 16. Tibi dabo clauis regni cœlorum: non inquit, Dabo Ecclesie, vt illa tibi eas committat, sed tibi dabo &c. vnde Petri authoritas magis se extendit, quàm reliquorũ Apostolorum, Sacerdotũ, Episcoporũ &c. Nam licet alioqui omnes pares sint in absoluendo à culpa & pœna æterna, & hoc virtute passionis Christi, tamen quoad temporariam pœnam, quam etiam demissa culpa Deus exigit, se solius Papæ authoritas extendit, remittendo culpam & pœnã. Sed quòd dimissa culpa Deus adhuc exigit pœnam temporariam, patet in Adam Gene. 3. vbi ei dicitur, In sudore vultus tui comedes panem tuum: & vxori, In dolore paries filios tuos, & 2. Regũ 12. in Dauide, vbi etsi Dominus transtulit peccatum, id est, culpam, tamen flagellum, id est pœnam temporariam, non recessit à domo eius. In nouo testamento exiguntur etiam post absolutionem digni fructus pœnitentię, Matt. 3. & Apostolus ait: Si nos ipsos iudicaremus, non vti que iudicæmur, 1. Cor. 11. & Rom. 6. Sicut exhibuistis, membra vestra &c. præcipiuntur enim post absolutionem digni fructus pœnitentię ad delendam & mitigandam illam pœ-

nam temporariam, & sic docetur satisfactio largi dicta per opera bona, ieiunium, orationem, eleemosynam, &c. In eum finem Ecclesia statuit canones penitentiales, ut satisfaceret pro pœna peccati, non pro culpa aut pœna æterna peccati. Sic presbyter fornicando cogebatur pœnitere ad 10. annos, cuius forma & modus habetur 28. dist. ca. presbyter. Sic homicida 7. annos, casualis homicida 5. dist. 50. c. minor: matricida 10. annos, dist. 30. q. 3. interfector presbyteri 12. annos, Ext. de pœn. & remiss. c. 2. peritum 40. dies in pane & aqua ieiunet, & 7. sequentes annos pœniteat, 8. q. 1. quicumque: item qui vtuntur falsa mensura, 30. dies in pane & aqua: qui blasphemauerit Deum vel Sanctorum aliquem, 7. dies Dominicos præ foribus Ecclesiæ stabit sine calceamentis, & funem in collo habeat, ext. de malef. c. Statimus: qui communionem scienter ab hæretico accepit, 10. annos pœniteat, 24. q. 1. Si quis dederit: & qui scienter rebaptizatus fuerit, 7. annos &c. Ecclesiæ talem rigorem habuit primitiua Ecclesia ad delendam pœnam temporariam, non culpam peccati aut pœnam æternam coram Deo, sed quando timor Domini defecit, & homines ex doctrina hæreticorum cœperunt contemnere pœnas peccatorum, voluit Papa consulere hominibus, & ne incommodaretur saluti suæ propter pœnam exoluendam, concessit sua potestate indulgentias ab his pœnis temporariis &c. quæ Ecclesia inflixit, non à pœnis nature, nec à cruce, quam Deus hominibus imposuit, sed quæ canones patrum dictarunt &c.

CAPVT VII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit & significet lauacrum regenerationis.*

2. *Quid*